

36. Přetož to je so stalo, zo by pismo dopjelnjene bylo: „Kosće na nim njezlamáce“.* 2. Mójz, 12, 46; 4. Mójz. 9, 12.

37. A zaso druge pismo praji: „Wuhladaju, koho su překlóli“. Zach. 12, 10.

38. Potom pak poprosy Pilata Józef z Arimatheje (kotryž běše Jězusowy wučownik, ale potajny z bojosće před Židami), zo by Jězusowe ćelo wzać směl. A Pilatus dowoli. Tuž přińdže wón, a wza Jězusowe ćelo.

39. Přińdže pak tež Nikodemus, kiž bě najprjedy w nocy k Jězusej přišol, a přinjese změšeninu myrrhy a aloweja, na sto puntow.

40. Tuž wzaštaj Jězusowe ćelo, a zawalištaj je do rubow z wonjatymi zelemi, kajkež je zwučenje hrjebanja pola Židow.

41. Běše pak na měsće, hdžež bu křižowany, zahroda, a w zahrodze nowy row, w kotrymž hišće nchtó pohrjebany njebu.

42. Tuž tudy dla židowskeho přihotowanja, dokelž bě row blisko, Jězusa položištaj.*

STAW XX.

Marija Madlena přińdže najprjedy k rowej, potom Pětr a Jan. Wona při rowje plačicy wuhlada dweju jandželow, skónčnje spózna Jězusa, kotryž japoštołam so zjewjacy jim pokoj přeje, a bluzny ranow pokazawši, jim Ducha swjateho wudželi, zo bychy hrěchi wodawali a zdžeržowali. Znowa zjewi so njewěriwemu Domašej a druhim wučownikam, poda swoje ćelo k dótknjenju, tych zbóžnych prajo, kotřiž su wěřili, byrnje jeho njewidželi. Wšitke Jězusowe džiwy njejsu w tutej knizy napisane.

Přeni džen po sabaće* pak přińdže Marija Madlena rano, hdyž bě hišće ćma, k rowej a wuhlada kamjeń wotwaleny wot rowa. Mat. 28, 1; Mark. 16, 1; Luk. 24, 1.

2. A běžeše a přińdže k Symanej Pětrej a k druhemu wučownikej, kotrehož Jězus lubowaše, a praji jimaj: Knjeza su z rowa wzali, a njewěmy, hdže jeho položichu.

3. Tuž wuńdže Pětr a tón druhi wučownik, a džěštaj k rowej.

4. Běžeštaj pak wobaj nadobo, ale tón druhi wučownik doběža spěšnišo dyžli Pětr, a přińdže přeni k rowej.

5. A skhiliwši so wuhlada ruby (tam) položene; tola pak njezastupi.

6. Tuž přińdže tež Syman Pětr, jeho scěhowacy, a zastupi do rowa, a wuhlada ruby položene,

7. A rubčk, kotryž bě wokolo jeho hlowy byl, nic z rubami položeny, ale wosebje zawaleny na jenom měsće.

8. Tehdy pak zastupi tež tón druhi wučownik, kiž bě přeni k rowej přišol, a wuhlada a wěrješe;

9. Přetož hišće njerozymještaj pismo, zo dyrbyeše Jězus wot mortwych wstanyć.*

10. Tuž woteńdžeštaj wučownikaj zaso domoj.

11. Marija pak stoješe při rowje wonka plakajcy. Jako pak plakaše, skhili so a pohlada do rowa.

12. A wuhlada dweju jandželow w bělej drasće sedzaceju, jenoho k hlówam a jenoho k noham, hdžež bě Jězusowe ćelo položene bylo.

13. Taj prajištaj jej: Žónska, što plačeš? Praji jimaj: Mojeho Knjeza su wzali, a njewěm, hdže jeho položichu.

14. Hdyž bě to prajila, wobroći so dozady, a wuhlada Jězusa (tam) stojaceho, a njewědžeše, zo by Jězus byl.

15. Jězus jej praji: Žónska, što plačeš? koho pytaš? Wona měnicy, zo je zahrodnik, praji jemu: Knježe, sy-li jeho ty wotnjesl, praj mi, hdže sy jeho položil, a ja jeho wozmu.

16. Jězus jej praji: Marija. Wobroćiwši so rjekny wona jemu: Rabboni (štož rěka: Mištrje).

36. To bě poručene za jutrowne jehnjo, předznamjo Jězusowe. — 42. Blizki swjedžen njedowoli dalje swjatočne pohrjebanje, ani žalbowanje Jězusoweho ćela; to měješe so hakle po swjedženju stać.

XX. 1. t. j. naša njeđzela. — 9. Jězus powědaše drje wjacj króc japoštołam wo swojim přichodnym horjewstaću, ale woni jeho słowa hinak zrozymichu.

*